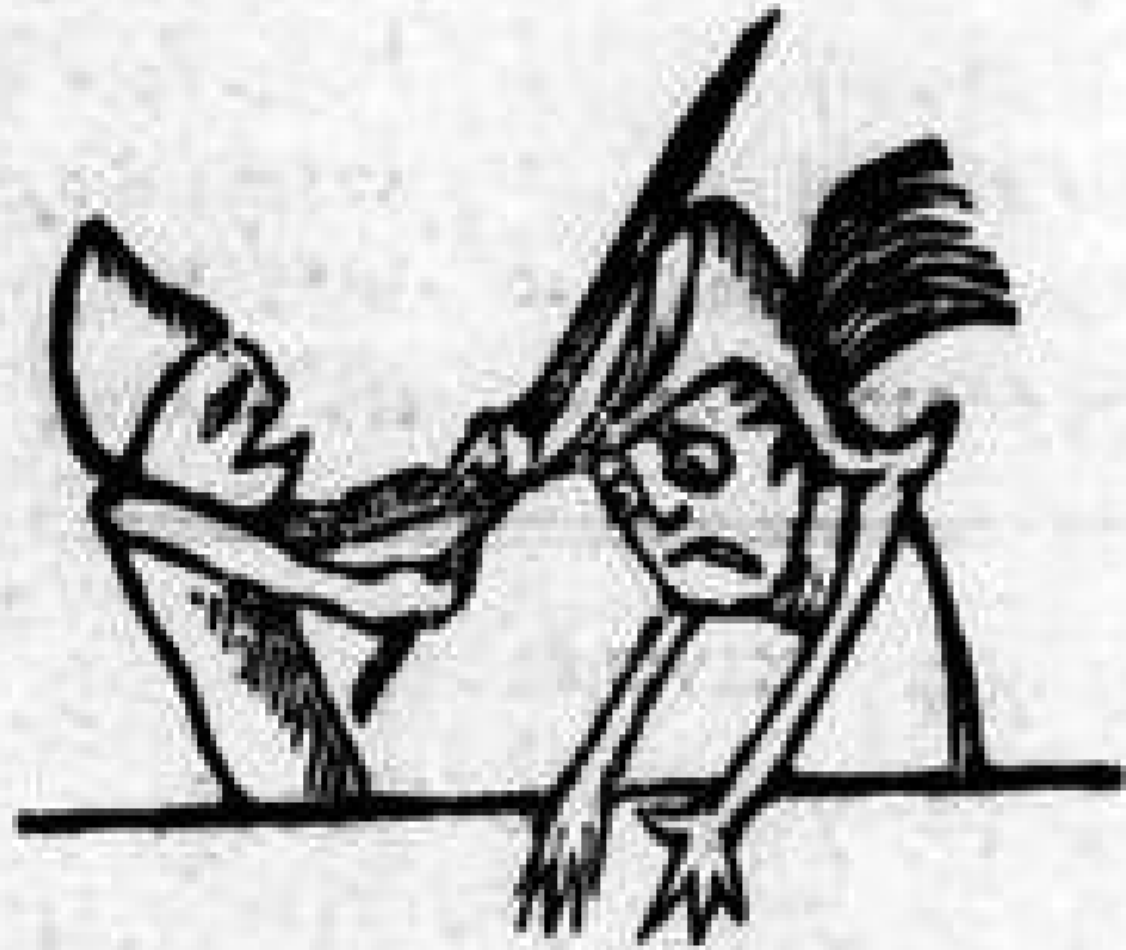

Και ἐν ὑστερογράφῳ
ὁ τοὺς ἀναγνώστας γράφω.

Μετὰ γὰρ μάθοντες καὶ τὸ ἀνκοινῶν
πῶς εἶν' ὁ γάμος ἀκυρος τῶν δύο ἀνωτέρω
ὡς πρὸς τὴν ἀκυρότητα ἐκθῶν; συμφωνοῦμεν
καὶ ἄς ἠσυχῶσιν οἱ πολλοὶ διὰ τὰ περαιτέρω.
Ἐγένετο διήψεις καὶ ἐκ τῶν Ἀνακτόρων
καὶ ὁ κύριος Κορομηλῆς λυπεῖται κατὰ κόρον.

Κατὰ συνέπειαν αὐτῶν, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων,
ποῦ ἐπρὸς ἐξήνησαν πολλὸν εἰς τὰς Ἀθήνας σῆλον,
εἰς χωροφύλαξ ἄγριος μετὰ ὄρμης καὶ βίας
ἔδειρε τὸν γραμμικτὴν τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

- Φ.—Λοιπὸν πῶς τὰ ἐπέρασες ἐσὺ τὸ νέον ἔτος,
γιατί ἐγώ, βρὲ Περικλῆ, ἐβγήκα νέτος σκέτος.
Καὶ δὲν μὲ μέλει, ἀδελφέ, τόσῳ γιὰ τοὺς παράδες,
(εἴμαστε ποῦμαστε καὶ οἱ θεοὶ σπουδαῖοι φουκαράδες,) ἀλλ'
εἶναι γιὰ τὴν γρουσουζιά εἰς ἅπαντα τὴν χεῖνον...
ἀκοὺς νὰ παίζουνε χερτιὰ ἔς τὴν γῆν τῶν Μαραθῶνων!
'Αλλ' ὅς οὐ, βρὲ Περικλῆ, δὲν μοῦρες πῶς τὰ πηγες.
- Π.—Ἐγὼ γὰρ ἐτις μοναχὰ ἐκέρδισα ὀλίγαις.
Φ.—Ἐκέρδισες; Καὶ μοῦ τὸ λὲς μετ' ἀφελείας τόσης;
Λοιπὸν σὲ ἴμενα μερδικὸ σκοπεύεις νὰ μὴ δώσης;
Π.—Ἐχε ὀλίγ' ὑπομονὴ καὶ καὶ θὰ τοιμπήσης.
Φ.—Ἐλπίζω, φίλε καὶ ἀδελφέ, νὰ μ' ἱκανοποιήσης.
Π.—Καὶ μποναμάδες, Φασουλῆ, δὲν ἔλαδες καθόλου;
Φ.—'Ας τοὺς νὰ πᾶνε, φίλε μου, καὶ αὐτοὶ κατὰ διαβόλου
'Ακοὺς νὰ μὴ βρεθῆ κανεὶς μὴ ὀδοῦρα νὰ μοῦ στείλῃ;
καὶ νὰ σοῦ λένε ὑστερα, τοῦ Φασουλῆ οἱ φίλοι!
- Π.—Ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ ζήτημα ἐγὼ τῇ ἀληθείᾳ
τί νὰ σοῦ πῶ, βρὲ Φασουλῆ, ἐξέτος ἴγχα θεῖα.
Φ.—Μὰ τί λοιπὸν; σοῦ ἔκαμαν, βρὲ Περικλῆ, καὶ δῶρα;
Π.—Τί κάθισαι, βρὲ ἀδελφέ, καὶ ψάλλεις; νῆ! ἡ ὦρα...
' Ποῖδς κουτουντές, βρὲ Φασουλῆ, ἔς τοὺς θεόμας θὰ χαρίσῃ,
ποῦ κατὰ νόμον εἴμεθα καὶ κατὰ φτώγιαν ἴσοι;
'Σ αὐτὸν τὸν κόσμον, Φασουλῆ, τὸν ἀτιμο καὶ ψεύτη,
χαρὰ ἔς ἐκεῖνη τὴν καρδιά ποῦ μοναχὴ τῆς κλέφτει.
Φ.—Τί; ἐκλεψες; λέγε λοιπὸν τὸ πρᾶγμα πῶς συνέδη.
Π.—Ἐκεῖ πρὸς τὴν παραμονὴν μὴ σκέψις μοῦ κατέδη
καὶ ἐγὼ ὅτ' ἀκαταστάματα ἐπίσκαψι νὰ κάνω...
μὲλις τὴν σκέψι ἔκαμα, διόλου καιρὸ δὲν χάνω,

- καὶ εὐθὺς μ' ἐκείνο τὸ πυκνὸ καὶ ἀπειρο ἀσκέρι
εἰς τοῦ κυρίου Μάιφαρτ τὸ σπρώξι, οὐ μὲ φέρει.
Βλέπω ἐκεῖ, βρὲ Φασουλῆ, καὶ τί δὲν βλέπω ἔμπρός μου
ἀπὸ χρυσὸ καὶ φαρφουρι ἐθίμπωσε τὸ φῶς μου.
Βλέπω ἐδῶ παπετερί, βλέπω ἐκεῖ βιτρίναις,
ἐντεῦθεν ἕνα βάζ μπριζέ, ἐκεῖθεν θεοὶ κουρτίνας,
ἐντεῦθεν πάλιν νεσεσέρ, ἐκεῖθεν δὲ βεντάγιας,
καὶ ὅλ' αὐτὰ τ' ἀγόραζαν ἀρχόντισσις καγκάγιας.
Τὸ ἐν ζηλεύω ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸ ἄλλο
καὶ σκέπτομαι δι' ἀγορᾶν, ἀλλ' ὅμως ἀμφιδέλλω.
Ναὶ μὲν δὲν εἶχα κατὰ νοῦν νὰ κλέψω οὔτε τρῖγα,
ἀλλ' οὔτε καὶ ὅτ' ἐν τζέπη μου ἐξετέζιμο δὲν εἶχα...
Λοιπὸν νὰ ζῆ ἢ νὰ μὴ ζῆ κανεὶς ἔς αὐτὴν τὴν πλάσι,
ὅταν δὲν ἔχη θεοὶ λεπτὰ μὴ φουσα ν' ἀγοράσῃ;
Τοιαύτη σκέψις, Φασουλῆ, μοῦ ἤλθε ὅτ' ἐκεῖ κεφάλι,
καὶ λέω «ἦ! δὲν πρέπει πῶς κανέννας ν' ἀμφιδέλλῃ»
καὶ βάζω ἔς ἕνα φαρφουρι τὸ χέρι μου μὲ τρόμο,
ἀλλ' ἔξαφνα μὲ θεοὶ κλωτοιαῖς εὐρέθηκα ὅτ' ἐκεῖ.
Λοιπὸν νὰ ζῆ ἢ νὰ μὴ ζῆ κανεὶς ἔς αὐτὴν τὴν πλάσι,
ὅταν δὲν ἔχη θεοὶ λεπτὰ μὴ φουσα ν' ἀγοράσῃ;
νὰ μὴν ἴμωρη ἐν φαρφουρι νὰ ἀφαιρῇ μὲ τρόπον,
καὶ νὰ ξυλοφορτώνεται ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων;
'Οποία μαύρη ἀδυσσοὶ ἐνώπιόν μας χάλνει,
νὰ βγαίνωμε χειροπιαστοὶ καὶ ξυλοφορτωμένοι!
'Αλήθεια οὐ πῶς τ' ἀκουσες τὰ περὶ Ἀλεξάνδρας;
Φ.—Μανθάνω πῶς τὴν ζήτησε ἕνας ῥωσσόφρων ἀνδρας,
ἀλλ' ὅμως τὰ καθέκαστα νομίζω πῶς τὰ εἶδα
ὅτ' ἐν πρώτῃ πρώτῃ τοῦ Ῥωμηοῦ πολιτικὴν οὐλοῦ.
Π.—Ἀλήθεια, τί ἀκούεται περὶ κυκλοφορίας;
Φ.—Δὲν ἔμαθα περὶ αὐτῆς πολλὰς λεπτομερείας,
ἐν τούτοις, καθὼς ἤκουσα, ἤρθη καὶ αὐτῇ.
Π.— Καὶ τώρα;
Φ.—Καὶ πάλι: θὰ βρισκόμαστε ἔς τὴν πρωτινὴ μας ψώρα.
Π.—Μ' αὐτὸ τὸ ἤρθη τί θὰ πῆ δὲν εἴμπορῶ νὰ νοιώσω.
Φ.—Θὰ πῆ πῶς ἤρθη.
Π.— Λέγε μου νὰ μὴ σὲ μπαγλαρώσω.
Φ.—Θὰ πῶ πῶς ἤρθη, Περικλῆ, καὶ κάνε μου τὴ χάρι
μὴ μοῦ παραφορτόνεσαι, διαβόλου κασιδιάρη.
Καὶ ἂν ἤρθη, καθὼς σοῦλεγα, καὶ ἂν δὲν ἤρθη πᾶ
σοῦ πάντοτε θὰ βρίσκεσαι ἔς τὸ ἴδιο σου τὸ χάλι.
Π.—Ἀλήθεια δευτέρος χορὸς θὰ γίνῃ ὅτ' ἐκεῖ Πλάτι;
Φ.—Θὰ γίνῃ καθὼς ἔμαθα ἀπὸ ἄν διπλωμάτη,
καὶ μὲ ξαναπροσκάλεσαν νὰ πᾶω δίχως ἄλλο.
Π.—Λοιπὸν θὰ πᾶς;
Φ.— Μὰ νὰ σοῦ πῶ, ἀκόμη ἀμφιδέλλω.
'Αν ὅμως ἴγγω, Περικλῆ, θὰ πῶ ἔς τὴν Ἀλεξάνδρα
ἐκεῖνον τὸν ῥωσσόφρον καὶ μὴν τὸν πάρη ἀνδρα.
Π.—Μὰ δὲν μοῦ λὲς, βρὲ Φασουλῆ, καὶ καὶ γιὰ τὰ Φῶτα;
Φ.—Ποῦ σπουδαῖα μ' ἐρωτᾷς... ἐν τούτοις πρώτα πρώτα
τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἔπεσε ὡς εἶδος περιστέρι,
ὁ Ἰωάννης ἀπλωσε εἰς τὸν Χριστὸν τὸ χέρι,
ὁ Ἰορδάνης ἔστρεψε ὀπίσω τὰ νερά του,
καὶ ὁ Χριστὸς βαπτίστηκε καὶ ἐπήγε ὅτ' ἐκεῖ δουλειὰ.
Π.—'Ας ἦναι, ἄλλο τίποτε δὲν ἔξερεις;
Φ.— Τί νὰ ξέρω;
ἀπὸ τὴ φτώγια κατ' αὐτὰς σπουδαῖως ὑποφέρω
καὶ ἂν δὲν μοῦ δώσης μερδικὸ ἀπὸ τὰ κερδισμένα,
σοῦ λέω πῶς ἀναχωρῶ καὶ φεύγω γιὰ τὰ ξένα.
Π.—Καλὰ ποῦ μοῦ τὸ ἔθιμους γύρνα λοιπὸν τὴν πλάσι
καὶ μέτρα πρώτῃ, δευτέρῃ, καὶ ὀγδόῃ, καὶ δεκάτῃ

